

சக்கர வியூகத்தில் தமிழக மீனவர்கள்

வந்தையா கான்ஸ்தந்தின்

தமிழகக் கடற்கரைகள் அண்மைக் காலத்தில் சூடான அரசியல் சூழலைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. நாடாளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலுக்கு இன்னும் சில மாதங்களே உள்ள நிலையில் தென்மேற்கு மீனவர் பிரச்சினைகள் கொதி நிலையை எட்டியிருக்கின்றன. காட்சி ஊடகங்களும் செய்தித்தாள்களும் சமவெளி மக்களிடையே மீனவர்களைக் குறித்து உருவாக்கியுள்ள போலியான சித்திரமும் எதிர்ப்பரசியல் நடத்துவோரின் பேரிரைச்சலும் இக்குழப்பமான நிலைக்குக் காரணம். மீனவர்கள் பேராசைக்காரர்கள், அவர்களை நாகரீகப்படுத்த முடியாது, தேசிய நீரோட்டத்தில் அவர்கள் இணைய விரும்புவதில்லை, நாட்டின் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு முட்டுக்கட்டை போடுகிறார்கள்... இவைபோன்று கடற்கரைச் சமூகத்துக்கு எதிரான ஏராளம் பரப்புரைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றில் பலவும் அரசு அதிகாரிகளும் ஆட்சியாளர்களும் முனைந்து உருவாக்குபவை.

உண்மையில் மீனவர்களுக்கு என்ன பிரச்சினை? அவர்களுடைய போராட்டங்கள் உண்மையானவையா? நியாயமானவைதானா? கடலில் அவர்கள் சந்திக்கும் சிக்கல்தான் என்ன? கடற்கரைகளில் அவர்களின் வாழ்க்கை எப்படிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது? இப்பிரச்சினைகளில் எதுவும் ஊடகங்களில் போதிய அளவு பதிவு செய்யப்படவில்லை. மீனவர்களின் பார்வையில் அவை அலசப்படுவதில்லை. கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலை நிறுவியபோது, கடற்கரைகளில் பண்ணை விடுதிகள், நட்சத்திர விடுதிகளுக்காக நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டபோது, கூடங்குளம் போராட்டத்தின்போதெல்லாம் அரசியல்வாதிகளும் அதிகாரிகளும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் பொத்தாம் பொதுவாய்ச் சொன்னார்கள் - 'அங்கிருந்து நகர்ந்து வேறொரு கடற்கரையில் குடியமர்வதில் இவர்களுக்கு என்ன சிக்கலாம்? வேண்டுமென்றே பிரச்சினையைப் பெரிதாக்குகிறார்கள்' என்று.

பழங்குடிக் கடலோடிகளின் வாழ்க்கையைக் குறித்து சற்றும் புரிதலில்லாத, புரிந்து கொள்ளும் அக்கறையற்ற பேச்சு இது. வனத்தையும் வேளாண் நிலத்தையும் கடலையும் கட்டிக்காத்து நமக்கு உணவூட்டும் பூர்வகுடி மக்களுக்கு நகரவாசிகள் தரும் மரியாதை இவ்வளவுதான். உணவு உற்பத்தியாளர்களுக்கு இன்று எழும் நெருக்கடி ஒட்டுமொத்த இந்திய மக்களுக்கும் நாளை நேரப்போகும் சமூகப்பேரிடர் என்பது கசப்பான உண்மை.

தமிழக மீனவர் பிரச்சினைகளை வரலாற்று - அரசியல் - சமூகப்பார்வையுடன் அணுகுபவர்களுக்கு ஓர் உண்மை விளங்கும். இன்று மீனவர் சிக்கல்களாய்ப் பார்க்கப்படுபவை அத்தனையும் ஒற்றைப் பரிமாணச் சிக்கல்களல்ல, இந்திய இறையாண்மை, உணவு உத்தரவாதம், பொருளாதாரம், வணிகம், மருத்துவம் மற்றும் பொதுநலன் முதலிய பல பரிமாணங்களை உள்ளடக்கியவை. நில மைய, நகர் மையப் பார்வையோடு இச்சிக்கல்களை அணுகிவரும் அரசு அதிகாரிகளும் ஆட்சியாளர்களும் இதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. கடலைக் குறித்த இவர்களின் பார்வை தட்டையானது.

நிலத்தில் மனிதர்கள் நிகழ்த்தும் ஒவ்வொரு மாற்றமும் கடலைப் பாதிக்கிறது. கடல் பாதிக்கப்படுகையில் பாதிக்கப்படுபவர்கள் மீனவர்கள் மட்டுமல்ல, சமவெளி மக்களும் தான். காவிரிக்குக் குறுக்கே கட்டப்பட்ட கல்லணை சோழநாட்டுக்கு வளமையைக் கொணர்ந்தது. அந்தக் கல்லணையின் நிகர விளைவு புகார் துறைமுகத்தின் அழிவு; தாமிரபரணியின் குறுக்காக நிறுவப்பட்ட அணைகளும் அவற்றைச் சார்ந்து வெட்டப்பட்ட கால்வாய்களும் கொற்கை, பழையகாயல் துறைமுகங்களுக்கு அழிவைக் கொணர்ந்தன.

மாசுபடுத்தும் தொழிற்சாலைகளின் படையெடுப்பினால் முத்துக்குளித்துறையின் முத்துப்படுகைகளும் சங்குப்படுகைகளும் காணாமலாயின. எண்ணூர் துறைமுக தொழில் விரிவாக்கமானது பழவேற்காடு ஏரியை அழித்து வருகிறது.

வரலாற்றை வாசிப்பவர்கள் தமிழகத்தின் வளங்கள் காலந்தோறும் சூறையாடப்பட்டு வருவதைப் பார்க்க முடியும். பல்லவர்கள் காடுவெட்டிகள். தமிழகக் காடுகளின் பேரழிவு அவர்களின் வருகையிலிருந்து ஆரம்பித்தது. நாயக்கர்கள் குடியேற்றத்தினால் மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கான தேவை அதிகரித்தன. அதன் விளைவு, காடுகளின் பரப்பு கணிசமாய்க் குறைந்தது. காலனியர்கள் தென்மழகப் பகுதியில் பாளையக்காரர்களின் வியூக மறைவிடங்களைத் தகர்க்கும் பொருட்டு காடுகளைச் சூறையாடினர்; பிறகு இரயில் பாதை அமைப்பதற்காக ஏராளம் காடுகளை அவர்கள் அழித்தனர். காடுகள் அழிக்கப்பட்டதன் விளைவாக கடலோர நீர்நிலைகள் அழியலாயின. அதனால் கடலுயிர் வளங்களும் தேயத்துவங்கின. இவை பாரம்பரிய மீனவர்களைப் பாதித்தன.

ஆக்கிரமிப்பாளர்கள், காலனியர்களைத் தொடர்ந்து மறுகாலனியத்தின் கொடுங்கரங்கள் தமிழக நிலவளங்களையும் கடற்கரை, கடல் வளங்களையும் திட்டமிட்டுச் சூறையாடி வருகின்றன. சென்னை, திருவள்ளூர், நாகை, கடலூர், தூத்துக்குடி மாவட்டங்களில் தொழிற்சாலைகளின் ஊடுருவல்களால் கடற்கரைகள் அழிகின்றன; கல்பாக்கம், கூடங்குளம் அணுமின் நிலையங்கள், பேசுன்பிரிட்ஜ், தூத்துக்குடி அனல்மின் நிலையங்கள், இராமேசுவரம் பகுதியில் சேதுக்கால்வாய்த் திட்டம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் கனிம மணல் கொள்ளை.... இப்படியாகத் தமிழகக் கடற்கரை தகிக்கிறது; அங்குள்ள சுமார் பத்து இலட்சம் மீனவர்கள் வறண்ட நிகழ்காலத்தில் எதிர்காலக் கனவைத் தொலைத்து நிற்கிறார்கள்.

ஒற்றைத் தொழில் இனக்குழுக்கள் பல தொழில் இழந்துபோனதால் காணாமலான வரலாறுகள் தமிழகத்துக்குப் புதிதல்ல. நாயக்கர்களின் வரவினால் மேய்ச்சல் நிலங்களை இழந்த குறும்பர்கள் இவ்வாறு காணாமலாயினர். பருத்திச் சாகுபடி தேய்ந்ததால் கோரமண்டலக் கடற்கரையிலிருந்து மறைந்துபோன வாதிரையர் மற்றுமோர் உதாரணம்.

ஆக, தமிழக மீனவர்கள் அனுபவித்துவரும் பிரச்சினைகள் ஒன்றைத் தன்மை கொண்டவையல்ல, திடீரென முளைத்தவையுமல்ல. சில நிலத்தோடும், சில காலத்தோடும், சில சமகால அரசியலோடும் பிணைந்து கிடப்பவை.

மீனவர்கள் வேண்டாத தொழில்நுட்பங்கள் அறுபது வருடங்களாக அவர்கள்மீது திணிக்கப்படுகின்றன. இப்போது பெருந்தொழில் மீன்பிடி, பெருவணிக மீன்சந்தை இரண்டும் அவர்களைக் கடலைவிட்டோட அச்சுறுத்துகிறது. கடலோர வாழிடங்களிலிருந்து அவர்களை விரட்டியடிக்க கடற்கரை ஒழுங்காற்று கொள்கைகள் போன்ற ஆயுதங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன....

தமிழக மீனவர்களின் சிக்கல்களின் நீண்ட பட்டியலைக் கடைவிரித்து வாசகரைக் களைப்புறச் செய்வது என் நோக்கமல்ல. பழங்குடிக் கடலோடிகளின் வாழ்வாதாரத்தின்மீதும் வாழிடத்தின்மீதும் தொடர்ந்து தொடுக்கப்படும் தாக்குதல்களின் தன்மையை நாம் கவனப்படுத்தி ஆகவேண்டும். இருக்கின்ற சிக்கல்கள் மீது அரசுகள் காட்டும் பாராமுகம் ஒருபுறமிருக்க, புதிய சிக்கல்களை அரசுகளே உருவாக்கி வருகின்றன. இந்நெருக்கடியின் பரிமாணங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இவற்றில் நான்கே நான்கு பிரச்சினைகளை மட்டும் இங்கு அலசுகிறேன்.

தாது மணல் அகழ்வு

1996 டிசம்பரில் நாளேட்டுச் செய்தியாக வந்து மறைந்த 'பெருமணல் தாக்குதல்' ஆறாக் காயமாக திருநெல்வேலி - தூத்துக்குடி மாவட்டக் கடற்கரைகளில் நீடிக்கிறது. 2004இல் கன்னியாகுமரிக் கடற்கரைகளில் இது வேறொரு வடிவத்தில் வெளிப்பட்டது. தனியார் ஒருவர் நடத்தும் சில தாதுமணல் நிறுவனங்கள் திருநெல்வேலி கடற்கரைகளில் நிலங்களை வளைத்துப் போட்டு விதிகளைப் புறக்கணித்து தொடர்ந்து தோண்டியதன் விளைவாக பெருமணல் உள்ளிட்ட கடற்கரைக் கிராமங்களில் கடலரிப்பும் தொழிலிழப்பும் ஏற்பட்டது. எதிர்த்துப் போராடி அரசிடம் நீதிகேட்ட பெருமணல் மக்களும் பாதிரியாரும் காவல் அதிகாரி ஜாங்கிட் தலைமையில் சுற்றிவளைத்துக் கொடுரமாய்த் தாக்கப்பட்டனர். அப்போதைய மாநில அரசின் அரவணைப்பில் தனியார் அந்தத் தாதுமணல் நிறுவன அதிபர் கன்னியாகுமரியில் மிடாலம், ஆரோக்கியபுரம் பகுதிகளில் 2004இல் தனது அடாவடியைத் தொடர்ந்தார். கன்னியாகுமரி சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு இயக்கம் இதற்கு எதிராகப் போராடியபோது தனியார் நிறுவன அதிபர் மலிவான சாதி - மத வெறுப்புணர்வு உத்திகளையும் பயன்படுத்திப் பார்த்தார். தாதுமணல் ஆலைக் கழிவுகளால் பஞ்சல், பெருமணல், கூத்தங்குளி, இடிந்தகரை கிராமங்களில் கரைக்கடல் பகுதிகள் நிறம்மாறி ஏறத்தாடி பாலைவனமாய் உருமாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. கூத்தங்குளி டென்ஷன் ஓய்வதற்கு முன்பாகவே தூத்துக்குடியின் மணப்பாடு கிராமம் கலவரபூமியாக மாறியுள்ளது. ஊருக்குள் கோஷ்டி மோதல் என்று செய்திகளில் அடிபடும் இக்கலவரத்தில் இரண்டுபேர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். மேலும் இரண்டுபேர் உயிருக்குப் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இது கோஷ்டி மோதல்ல, தாதுமணல் தாதாவின் அடிவருவடிகள் சிலர் ஊருக்குள் நிகழ்த்தும் தாக்குதல் வியூகம் என்று பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அடித்துச் சொல்லுகிறார்கள். கலவரத்துக்குப் பயந்து மணல்பாடு பெரியகோவில், சின்னக்கோவில் பகுதி மக்கள் ஊரைக் காலிசெய்து கொண்டிருப்பதாய்ச் செய்தி. 'ஆப்பரேஷன் மணப்பாடு' வெற்றி என்கின்ற நிலையில் தாதுமணல் தாதாவின் அடுத்த வியூகம் 'ஆப்பரேஷன் உவரி' என்று செய்தியறிந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். மணப்பாட்டில் சீக்கிரமாக அமைதி திரும்பவேண்டும். உவரிகள் தாதாக்களிடமிருந்து காப்பாற்றப்படவேண்டும். முன்னணி ஊடகங்கள் இக்கிராமங்களில் உண்மை நிலையை ஆய்வு செய்து வெளியிட வேண்டும் என்பதே கடலோர மக்களின் எதிர்பார்ப்பாக இருக்கிறது.

தென்மேற்கு கடற்கரையில் சவறா (கொல்லம்), மணவாளக்குறிச்சி (கன்னியாகுமரி) பகுதிகளில் இந்திய அணுசக்தித் துறையின் கனிம மணல் ஆலைகள் 1960களில் நிறுவப்பட்டதைத் தொடர்ந்து புற்றுநோயாளிகளின் எண்ணிக்கை பெருமளவில் அதிகரித்துள்ளன. திருவனந்தபுரம் பன்னாட்டுப் புற்றுநோய் மையமும் நெய்யூர் (கன்னியாகுமரி) புற்றுநோய் மையமும் பல்லாயிரம் நோயாளிகளுக்குச் சிகிட்டுசை தந்துவருகிறது. மணவாளக்குறிச்சி உலக அளவில் இயற்கைக் கதிர்வீச்சு மிகுந்த பகுதியாய்க் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. கதிரியக்கக் கனிமங்களைப் பிரித்தெடுத்துச் சேமித்து வைப்பதால் இயற்கைக் கதிர்வீச்சு இன்னும் அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு. அத்துடன் கனிம அகழ்வுப் பகுதிகளில் நன்னீர் வளங்கள் உவர்ப்பாகிக் குடிநீர்ப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. இவை குறித்து முழுமையான அறிவியல் ஆய்வுகள் ஏதும் இன்றுவரை நடத்தப்படவில்லை. நடத்தப்பட்ட சிறுசிறு ஆய்வுகளும் மக்களின் பார்வைக்குக் கொண்டுவரப் படவில்லை.

ருட்டைல், இல்மெனைட், சர்க்கான், சில்லிமனைட் முதலான கனிமத் தாதுகளுடன் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் பாதுகாப்புக்கும் முக்கியமான கதிரியக்கத் தனிமமான தோரியமும் தனியார் அகழ்தலில் பெருமளவில் கிடைப்பதாகவும், மத்திய மாநில அரசுகளின் கவனத்துக்கு வராமலேயே இம்மதிப்புமிக்க கதிரியக்கத்தாது வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது எனவும் நீண்டகாலமாக புகார்கள் வந்தவண்ணம் உள்ளன. கதிரியக்கத் தாதுக்களைத் தனியார்

கையாளுவது சட்டவிரோதமானது. கடந்த ஆட்சிக்காலத்தில் சற்றே பதுங்கி இருந்த தாது மணல் தாதா இந்த ஆட்சியில் மீண்டும் விசுவரூபம் எடுத்திருக்கிறார். தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களே நடுங்கும் அளவுக்கு அந்த தாதாவின் பண்பலமும் செல்வாக்கும் பரவியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அவரது சட்டவிரோத செயல்பாடுக்கு எதிராக யார் நடவடிக்கை எடுப்பது? பூனைக்கு மணிகட்டப் போவது யார்? பெருமணல்களும் மணப்பாடுகளும் தான் பாமர மீனவர்களின் விதியா?

சேதுக்கால்வாய்த் திட்டம்

தெற்காசிய நாடுகளின் 2004 சுனாமி வரைபடத்தை உற்றுநோக்கினால் சுமத்ரா அருகே மையம் கொண்ட கடலடி நிலநடுக்கம் ஏற்படுத்திய சுனாமி அந்தமான் தீவுகளைத் துவம்சம் செய்துவிட்டு இந்திய தீபகற்பக் கடற்கரையை எட்டுமுன்பு இலங்கைக் கடற்கரையைத் தாக்கி 33000 உயிர்களைப் பலிவாங்கியது. தமிழகத்தில் நாகை, கடலூர், கன்னியாகுமரிக் கடற்கரைகளைத் தாக்கிய சுனாமி இராமேஸ்வரம், தூத்துக்குடிக் கடற்கரைப் பகுதிகளை விட்டுவைத்தது. யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்திலிருந்து வடக்கே இராமேசுவரம் வரை கடலுக்கடியில் அமைந்திருக்கும் ஆதம் பாலமும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பவளப்பாறைகளுமே இராமேசுவரத்தையும் தூத்துக்குடியையும் அரணாய் நின்று காத்தன. இந்த ஆதம் பாலமும் பவளப்பாறைகளும் 10,500 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்புள்ள மன்னார் கடலுயிர்க் கோளமும் 'சேதுக்கால்வாய்த் திட்டம்' என்னும் பெயரால் தகர்க்கப்படுகின்றன. மார்ச் 2005இல் நடுவண் கடல் வளர்ச்சித்துறை (Department of Ocean Development) வெளியிட்ட சுனாமி ஆய்வறிக்கை, பாம்பன் தீவுப்பகுதியில் மண்படிவு இருமடங்கு பெருகியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டது. சுனாமி பாதித்த 500 கி.மீ. தென்கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் ஏறத்தாழ நான்குகோடி டன்கள் அளவு டைட்டானியம் படிவுகள் சேர்ந்துள்ளதாகவும் கரைக்கடல் பகுதியின் ஆழம் பாதிவாய்க் குறைந்திருப்பதாகவும் நடுவண் அறிவியல் மற்றும் தொழில் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் ஆய்வறிக்கை குறிப்பிட்டது. சுனாமி நிகழ்ந்த நான்கே மாதங்களில் இந்த அறிக்கைகளை உடைப்பில் போட்டுவிட்டு மக்களின் எதிர்ப்பை மீறி சேதுக்கால்வாய்த் திட்டத்துக்கு ஏப்ரல் 2005இல் மதுரையின் கால்கோளிட்டது நடுவண் அரசு. சேதுக்கால்வாய் தமிழர்களின் கனவு என்கிறார்கள். தமிழக மீனவர்கள் இருக்கிற இருப்பில் இப்படியொரு கனவை யார் எதற்காகக் காண்கிறார்களாம்? நாகப்பட்டினம், புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர், இராமநாதபுரம், தூத்துக்குடி என்னும் ஐந்து மாவட்டங்களிலுள்ள 137 கடலோர கிராமங்களின் மீனவர்களைப் பாதிக்கும் பிரச்சினை இது. இத்திட்டத்திற்கு எதிராக உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்த தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதா (அக்டோபர், 2012), மற்றும் பாரதிய ஜனதா கட்சி தவிர் மற்றெல்லா முன்னணிக் கட்சிகளும் இத்திட்டத்துக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கின்றன. அதன் பின்னணிகள்தாம் விளங்கவில்லை.

அணுவின் நிலையங்கள்

முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல, கடற்கரைகளின் அழிவு மீனவர்களை மட்டுமே பாதிக்கும் என்று 'கண்ணை மூடி இருட்டைப் பாவிக்கும்' பூனைகளாக சமவெளி மக்கள் உள்ளனர். இதற்கு மிகப்பெரிய உதாரணமாக கடலோர அணுவுலைகளைக் குறிப்பிட முடியும். கூடங்குளம் அணுவுலைகளை 1989இலிருந்தே கடற்கரை மக்கள் தீவிரமாக எதிர்ப்பதற்குக் காரணம் - இவ்வுலைகளின் நேரடி, உடனடிப் பாதிப்பு அபாயமே. அதற்கு அர்த்தம் மற்றவர்கள் எல்லோரும் தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்பதல்ல.

கல்பாக்கம் அணுவுலை நிறுவப்பட்டபிறகு அங்குள்ள மீனவர்கள் 20 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் குடியமர்த்தப் பட்டனர். சென்னை மாநகரம் கல்பாக்கம் அபாய எல்லைக்குள்ளேதான் இருக்கிறது. கல்பாக்கம் உலையை மூடவேண்டிய காலம் கடந்து

பத்தாண்டுகளாகிவிட்டன. 200 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் என்று சொல்லப்பட்ட கல்பாக்கம் அதில் 50% எல்லையைக்கூட இன்றுவரை எட்டவில்லை. கல்பாக்கம் உலையில் பணியாற்றிய 247 பேர் கதிரியக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். புற்றுநோய் மரணங்கள், கருச்சிதைவு, பிறவி ஊனங்கள், தைராய்டு சிக்கல்கள் இந்த எண்ணிக்கையில் உட்படாது.

‘மக்களின் அச்சத்தைப் போக்கிய பிறகே கூடங்குளம் அணுவுலை இயக்கப்படும்’ என்று ‘அக்கறைமிக்க’ அரசியல் தலைவர்கள் சொன்னார்கள். விவரம் தெரியாத மக்களை சில போலித்தலைவர்கள் பய வலையில் வீழ்த்திவிட்டார்கள் என்று போராட்டக் காரர்களைக் குறித்துச் சொன்னார்கள். போராடுபவர்கள்மீது ஏராளம் குற்ற வழக்குகள் போட்டுத் துன்புறுத்தப்பட்டனர். காவல்துறை மக்கள்மீது தாக்குதல் நடத்தியது. உலகத்தின் கண்கள் முழுவதும் இடிந்தகரையில் இருக்கும்போதே இட்டுக்கட்டிய பொய்கள் ஊடகங்களில் வலம் வந்தன.

எத்தைத் தின்றால் பித்தம் தீரும்? எதைச் சொல்லி மக்களின் பீதியைப் போக்குவது? ஃபுகுஷிமா டெய்ச்சியில் மார்ச் 2011இல் சுனாமியானது அணுவுலைகளைச் சேதமாக்கியபோது 500 இலட்சம் கோடி ரூபாய் மதிப்பில் சேதம் ஏற்படவில்லை என்போமா? அவ்வுலைகளைச் செயலிழக்கச் செய்ய 80,000 கோடி செலவாகவில்லை என்போமா? ஃபுகுஷிமா விபத்து செர்னோபில்லை விடப் பலமடங்கு கொடிதல் என்போமா? ஃபுகுஷிமா சேதங்கள் சிலநூறு ஆண்டுகள் நீடிக்கும் என்பது கடைந்தெடுத்த பொய் என்போமா? எதைச் சொல்லி வேப்பிலை அடித்து கூடங்குளம் பீதிப்பேயை விரட்டுவது? ஒரே இரவில் 3000 உயிர்களைப் பலிவாங்கிய போபால் விஷவாயுத் தாக்குதலுக்கு 25 வருடங்களுக்குப் பிறகும் மீந்திருப்பவர்களுக்கு இழப்பீடு கிடைக்கவில்லை. ‘யூனியன் கார்பைடு’ என்னும் பன்னாட்டு நிறுவனம் இப்பொறுப்பிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள நம் தலைவர்களே உதவினார்கள். கூடங்குளம் உலைகளில் விபத்து நேர்ந்தால் இழப்பீடு தருவதற்கு சம்மந்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் தயாரில்லை. இந்நிலையில் கூடங்குளம் உலைகள் செயல்படத் துவங்கி மின்சார உற்பத்தி மின்தொகுப்புக்கு அனுப்பப்படுவதாய்ச் சொல்கிறார்கள். மேலும் இரண்டு உலைகளை அங்கே நிறுவதற்கு முத்தாய்ப்புத் தெரிகிறது.

அணுவுலை விபத்து அபாயங்களைக் குறித்து ஊடகங்கள் நிறையவே பேசிவிட்டன. இந்தக் கட்டுரையில் அதுவல்ல என் பேசுபொருள். கூடங்குளம் அணுவுலைகள் பிசிறின்றிக் கச்சிதமாக இயங்கும் சூழலில்கூட நிலத்துக்கும், கடலுக்கும், உணவு உற்பத்திக்கும் மனித ஆரோக்கியத்துக்கும் நிகழப்போகும் அபாயங்களைக் கவனப்படுத்துவதே என் இலக்கு.

கூடங்குளத்தில் ஆறு அணுவுலைகள் இயங்கநேர்ந்தால் நாளொன்றுக்கு இரண்டு கோடி லிட்டர் கடல்நீரை இராட்சத உறிஞ்சிகளைப் பயன்படுத்தி எடுத்தாக வேண்டும். இந்தக் கடல்நீர் உலையிலிருந்து வெளியேறுகையில் உயர்வெப்பமும் கதிரியக்கமும் இருக்கும். இவ்விரண்டும் கடல்மீன்களுக்கும் பிற கடலுயிர்களுக்கும் கடும் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும். நெடுங்கடல் நீரோட்டங்களின் போக்கில் இக்கதிரியக்கம் வெகு தொலைவுக்குக் கடந்து செல்லும். மன்னார் கடலுயிர் உய்விடம் உள்ளிட்ட ஏராளம் பகுதிகள் இதனால் பாதிப்புறும். மீன்வளம் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படும். மீனுணவு, நுகர்வோர் உடல் நலம், மீனவர், மீன் வணிகர் என்று இந்த பாதிப்புச் சங்கிலி நீண்டுபோகும்.

நிலப்பகுதியையும் காற்று மண்டலத்தையும் கருத்தில் கொள்ளும்போது கூடங்குளம் அணுவுலைகளின் அமைவிடம் பலமடங்கு அபாயமானது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அந்நிலம் நிலைத்த தன்மை கொண்டதல்ல, அருகிலேயே சுண்ணாம்புக் குவாரிகளும் உள்ளன. ஜி.பி.எஸ் கருவியின் துணை கொண்டு கூடங்குளம், மகேந்திரகிரி, கன்னியாகுமரி, கூத்தங்குளி, நாகர்கோவில் என்னுமிடங்களுக்கிடையிலான வான்

தொலைவுகளைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தோம். கூடங்குளத்திலிருந்து நாகர்கோவில் (மணிமேடை) 29.3.கி.மீ.; கன்னியாகுமரி 21.3 கி.மீ.; மகேந்திரகிரி 17.8. கி.மீ. இது தவிர, அபாயக் கெடு எல்லை என்று பார்த்தால் திருவனந்தபுரம், தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி மாநகரங்கள் 24 மணிநேரம்; நாகர்கோவில், இராதமாபுரம், திசையன்விளை போன்ற சிறுநகரங்களும் பேரூராட்சிகளும் 30.கி.மீ. தொலைவுக்குள்ளேயே இருக்கின்றன.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் தென்மேற்கு வால் பகுதியாக அமைந்திருக்கும் மகேந்திரகிரி மலை, காற்றாடி மலை, தேக்குமலை, இடைவெளி மலைப்பகுதிகளுக்கிடையே இரண்டு கணவாய்கள் அமைந்துள்ளன. ஆரல்வாய்மொழியிலும், வட்டக்கோட்டையிலும் அமைந்துள்ள இவ்விரண்டு பாதைகளும் போர் வியூக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களாக அரசியல் வரலாற்றில் பதிவு பெற்றவையாகும். பருவக்காற்றுகளின் இராட்சதக் குழாய்களாக இவ்விரண்டு கணவாய்களும் அமைந்துள்ளதால் இங்கு ஆண்டில் எட்டுமாத காலம் பலத்த காற்று வீசுகிறது. ஆசியாவிலேயே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இரண்டு காற்றாலை மின்உற்பத்தி வயல்கள் இங்கு அமைந்திட இதுவே காரணம். மகேந்திரகிரி மலையில் எல்பிஎஸ்சியை நிறுவியபிறகு அங்கு காடுகள் மீட்டுருவாக்கம் பெற்று வெளிமாண்களின் எண்ணிக்கை பெருகியுள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. களக்காடு புலிகள் உய்விடம் மகேந்திரகிரிக்கு வடக்காக அமைந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டின் தென்மாவட்டங்களிலிருந்துதான் தென்கேரளம், கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களுக்குக் காய்கனி, பால், முட்டை, கோழியினங்கள், இறைச்சி ஈறாக அணைத்து உணவுவகைகளும் விநியோகிக்கப்படுகின்றன.

கூடங்குளம் அணுவுலைகள் இயங்கத் தொடங்கியுள்ள சூழலில், மேற்சொன்ன இராட்சதக் காற்றுக் குழய்களின் விளைவாக கதிரியக்கக் கசிவுகள் வெகுதொலைவுக்குச் சுமந்து செல்லப்படும் அபாயமுண்டு; நிலம், உணவுப் பயிர்கள், கறவையினங்கள், பறவையினங்கள் உள்ளிட்ட விலங்குகள், காடுகள், வனவிலங்குகள் அத்தனையும் இக்கதிர் வீச்சுகளால் பாதிப்புறும். மனிதவயிர்கள் மூச்சுக்காற்று, நிலம், பயிர்கள், உணவு வழியாகப் பரவும் கதிர்வீச்சினால் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பாதிக்கப்படுவர்.

இப்படி மீணுணவு, தானியம், காய்கனி, பால், இறைச்சி என்று அத்தனை உணவும் பாதிக்கப்பட்ட பிறகு, மக்கள் சிறுகச் சிறுகச் செத்து வீழ்ந்தபிறகு யாருக்காக அந்த மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தப் போகிறார்கள்?.... இந்த அணுவுலைகளின் பெறுமதி என்ன? முன்னோர்களின் பார்வைக் கோளாறுகளால் புகாரையும் கொற்கையையும் இழந்தோம். இப்போதைய தலைவர்களின் பேராசைகளால் தமிழக மக்கள் எதையெல்லாம் இழக்கப்போகிறோம்?

கச்சத்தீவு

கடல் எல்லைத் தாவாக்கள் உலக நியதி. அதுபோலவே மீனவர்கள் எல்லை தாண்டுவதும். இலங்கை மீனவர்கள் ஆஸ்திரேலியா உள்ளிட்ட ஆறு நாடுகளின் எல்லைகளுக்குள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். கச்சத்தீவு என்பது கிண்டி பொறியியற்கல்லூரி வளாகத்தின் அளவேயுள்ள மணற்பரப்பு. குடிநீரோ, வேளாண் பயன்பாடோ அற்ற இச்சிறுதுண்டு நிலப்பரப்பிற்காக இரு நாடுகளும் அடித்துக் கொள்ள வேண்டுமா? 'தமிழக அரசியல்வாதிகள் இதை வேண்டுமென்றே பெரிதுபடுத்துகிறார்கள்' என்கிறது இலங்கை அரசு. கச்சத்தீவு என்றால் அவ்வளவுதானா? கொஞ்சம் கூர்ந்து பார்த்தால் கச்சத்தீவு வியூக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சிக்கல். கடல் எல்லை, இந்திய இறையாண்மை, இந்திய மீனவர் வாழ்வதாரம், நிலத்தடி எரிபொருள் வளங்கள் எல்லாம் கலந்த சமூக, வரலாற்று, அரசியல், தூதாண்மைச் சிக்கல். ஏறத்தாழ நான்கு தசாப்தங்களாக மைய, மாநில ஆட்சியாளர்கள்

பதியம்போட்டு வளர்த்த 'அரசியல் களை'. தமிழக மீனவர்கள் எல்லை மீறுகிறார்கள், அதனால்தான் பிரச்சினையே என்று இலங்கை அரசுடன் சேர்ந்து இந்திய அதிகாரிகளும் கூவுகிறார்கள். உண்மையான சிக்கல்களிலிருந்து பொதுப்பரப்பின் கவனத்தைத் திசைதிருப்பும் ஒரே இலக்குடன் இது போன்ற பரப்புரைகள் தொடர்ந்து நிகழ்த்தப் பெறுகின்றன. இங்கு சில முக்கியமான தகவல்களை நாம் கவனப்படுத்தியாக வேண்டும்.

- 2009இல் இலங்கை உள்நாட்டுப்போர் முடிவுக்கு வந்தபின்னரும் தமிழக மீனவர்கள் மீதான தாக்குதல்கள் குறையவில்லை; இந்திய எல்லைக்குள்ளேயே இத்தாக்குதல்கள் தொடர்கின்றன.
- 2009இல் நிகழ்ந்த சில தாக்குதல்களில் சிங்களப் படையுடன் சீன வீரர்களும் ஈடுபட்டுள்ளனர்.
- பாகிஸ்தான், காஷ்மீர், உத்தராஞ்சல், நேபாளம், பர்மா முதலிய பல்வேறு பகுதிகளில் தன் ஆதிக்கத்தை நிறுவியிருக்கும் சீனா, இந்தியாவைச் சுற்றிவளைக்கும் தனது வியூகத்தின் இறுதிக் கட்டமாக இலங்கையில் காலூன்றியிருக்கிறது.
- இலங்கை - சீன கூட்டுப்படைகள் கச்சத்தீவுப் பகுதியில் பெட்ரோலிய, எரிவாய்வு வளங்களைக் குறிவைத்து ஆய்வு நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன.
- 2009 மும்பைத் தீவிரவாதிகளின் மேற்குக் கடல் ஊடுருவலானது இந்தியப் படைகளின் எல்லை காக்கும் திறனைக் குறித்துப் பெருந்த ஐயத்தை எழுப்புகிறது.

இலங்கை அரசின் பிணந்தின்னி அரசியலும் இந்தியாவின் நயவஞ்சகமான ஒத்துழைப்பும் பாரம்பரியத் தமிழக மீனவர்களைக் கடலிலிருந்து விரட்டியடிக்க முயல்கின்றன. இந்த அவலம் தொடர்ந்தால் என்ன நிகழும் என்பதை வரலாற்றிலிருந்து நாம் கணித்துக் கொள்ளலாம். தேவிகுளம் பீர்மேடு ஆகிய தமிழ்ப் பகுதிகளை 1956 இல் கேரளாவுக்குத் தாரைவார்த்ததால் முல்லைப் பெரியார் சிக்கல் இன்று விசுவரூபம் எடுத்துள்ளது. வடகிழக்கு மாநிலங்களில் கனிம அகழ்வுக்காக மலையக நிலங்களைத் தனியாருக்குத் தாரைவார்த்ததன் விளைவாக கந்தமால் (ஒரிசா) பகுதிகளில் மாவோ தீவிரவாதிகள் ஊடுருவியுள்ளனர். மீனவப் பழங்குடிச் சமூகங்களைத் தீவிரவாதிகள் ஊடுருவ நேர்ந்தால் 20 இலட்சம் சதுர கிலோமீட்டர் பரப்புக் கொண்ட இந்தியாவின் முற்றுரிமைப் பொருளாதார மண்டலத்தையும் இந்திய இறையாண்மைக்குட்பட்ட கடல் எல்லைப் பகுதிகளையும் கண்காணிப்பதில் புதிய சிக்கல்கள் முளைக்கும்.

ஆட்சியாளர்களும், அதிகாரிகளும் கடலைத் தட்டையாகப் புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இவை போதுமான சான்றுகள். தொழில்நுட்பத்தின் நிறக்கண்ணாடிகளுடன், வரலாற்று மயக்கத்தில் இவர்கள் கடலைப் பார்வையிடுகிறார்கள். கடல் எல்லைச் சிக்கல்களை மீனவர்களின் கண்களினூடாகப் பார்க்க வேண்டும். கச்சத்தீவு, கடல் எல்லைப் பிரச்சினைகள் அத்தனை எளிமையானவையல்ல. அவற்றைக் கையாள கால அவகாசமும் இரு தரப்பினரின் நேர்மையான முயற்சியும் தேவை. ஆனால் நமது மைய, மாநில அரசுகளிடம் மீனவர் நலம் நாடும் பார்வை உள்ளதா என்பதுதான் அடிப்படைக் கேள்வி. கடந்த அறுபதாண்டுகளாக அரசுகள் வகுத்துவரும் கடல்வள, மீனவர்நலக் கொள்கைகளில் வெளிப்படாத அரசியல் அக்கறை இருதரப்புத் தூதாண்மைச் சிக்கல்களில் வெளிப்படும் என்பது கானல் நீர்தான்.

இந்திய இறையாண்மைக்கும் தூதாண்மை உறவுக்கும் பழுதின்றி கச்சத்தீவுச் சிக்கலை நேர்செய்ய எத்தனையோ வழிமுறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. 1974 கச்சத்தீவுத் தாரைவார்ப்பு இந்திய அரசியல் சட்டத்துக்கு முரணானது என்பதால் செல்லத்தக்கதல்ல

என்பதே துறை வல்லுநர்கள் கருத்து. கச்சத்தீவை இந்தியா அவ்வாறு திரும்பப்பெற விரும்பாவிடில் 1974 ஒப்பந்தத்தில் உறுதியளிக்கப்பட்டபடி தமிழக மீனவர்கள் அப்பகுதியில் சுதந்திரமாக மீன்பிடிக்கும் உரிமை நிறுவப்படவேண்டும். அல்லது இந்திய சுறாப் பார்களில் இலங்கை மீனவர்களுக்கு 99 ஆண்டு மீன்பிடிக்குத்தகை உரிமை இந்தியாவினால் வழங்கப்பட்டிருப்பதுபோல கச்சத்தீவை 99 ஆண்டுகள் இந்தியா குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்வதும் ஒரு சாத்தியப்பாடு ஆகும். இவையெல்லாவற்றுக்கும் அப்பால் இன்னொரு அருமையான தீர்வுண்டு. 'எல்லை தாண்டுதல்', 'எல்லை மறுத்தல்' என்பதான இப்போதைய மோதல் நிலைகளுக்கு மாற்றான அணுகுமுறை - எல்லையை ஒழித்தல். இரு நாடுகளுக்கும் இடைப்பட்ட கடற்பகுதியில் இருதரப்பு மீனவர்களும் சச்சரவுகளின்றி சுதந்திரமாய் மீன்பிடிக்கும் ஏற்பாடு இது. அதிகார பீடங்களின் கருணைப் பார்வைக்காகக் காத்திருக்கும் பாமர மீனவர்களுக்கு இதைவிட வேறென்ன எதிர்பார்ப்பு இருக்க முடியும்?

இறுதியாக, தென்தமிழக மீனவர்களுக்குக் கடந்த 30 ஆண்டுகளாக நேர்ந்துவரும் தொழில் நெருக்கடிக்குப்பின்னால் ஒளிந்திருக்கும் சூட்சுமமான அரசியலை இங்கு நாம் கவனப்படுத்தியாக வேண்டும். 1983இல் முதன் முறையாக சிங்களவனின் தோட்டா தமிழ் மீனவனின் நெஞ்சில் பாய்ச்சப்பட்டது. அன்று முதல் இன்றுவரை தமிழகம் தென்கடலில் காவு கொடுத்த உயிர்கள் பலநூறு. குஜராத் பகுதியில் பாகிஸ்தான் இந்நாட்டு மீனவர்களைச் சிறைபிடிக்கையில் 'இந்திய மீனவர் கைது' எனப் பதியும் ஊடகம், 'இலங்கைப் படையிடம் நம் மக்கள் சிக்குண்டு இறக்கும் போது 'தமிழ் மீனவர்கள் கொலை' என்கிறது. இத்துயரம் நிகழும் ஒவ்வொரு முறையும் சில கூக்குரல்கள், சிறு நிவாரணங்கள், அறிக்கைகள், சில கடிதப்பரிவர்த்தனைகளுடன் கோப்புகள் மூடப்படுகின்றன. மிஞ்சிப் போனால் 'உலகத் தமிழர்களின் ஒரே தலைவர்' ஒரு கவிதை வாசிக்கக்கூடும். முத்துக்குமார்களை எரித்த தீக்கங்குகளை முத்துவேலர் வழித்தோன்றல்களின் உணர்ச்சிமிகு கவிதைவரிகள் எளிதில் அணைத்துவிடும்.

அரசியல் தளத்தில் கச்சத்தீவு சிக்கல் ஏன் வெறும் உணர்ச்சி முழக்கங்களைக் கடந்து, உருப்படியாக எதையும் சாதிக்க முடியாமற்போனது? தமிழக மீனவர்களின் மரணம் தேர்தல் தீக்கு எறிபொருளாய்ப் பயன்படுகிறது. தமிழ் மக்கள் எழுப்பும் கூக்குரல் ஏன் அரசு கட்டில்களை (சாய்வு நாற்காலிகளை) அசைக்க முடியவில்லை என்று நாம் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஒரு எளிமையான புள்ளி விவரத்தைச் சொல்கிறேன் - விடுதலைக்குப்பிறகு இத்தனை ஆண்டுகளில் தமிழகத்தை ஆண்ட முதல்வர்களில் ஒரேயொருவர்தான் தமிழர். காமராசருக்கு முன்பும், பிறகும் தமிழ் மாநிலத்தை ஆள ஒரு தமிழினத்தவன் கிடைக்கவில்லை! மற்றவர்கள் எல்லோரும் தமிழிகத்தவர் இல்லையா? இல்லை! மற்றவர்கள் தமிழ் பேசுபவர்கள் மட்டுமே. தமிழினத்தவர் என்பவர்கள் ஆதித் தமிழர்கள். தமிழைத் தகவல் பரிமாற்ற ஊடகமாக மட்டுமின்றி, தமிழினத்தின் கலாச்சார ஊர்தியாய்க் கொண்டு வாழ்ந்துவரும் பரம்பரையினர். மொழிப்புலமை, மொழிப்பற்று, நாடக அரசியல் தமிழ் என்பதெல்லாம் வேறு, தமிழினம் என்பது வேறு. இக்கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் நான் குறிப்பிட்ட ஆக்கிரமிப்பாளர்கள், குடியேறிகள் எனப்படும் பல்லவர், நாயக்கர், தெலுங்கர், வடுகர் எல்லோரையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் இன்று தமிழ்நாட்டில் 60% தமிழ் பேசும் மக்கள்; வெறும் 40% மட்டுமே ஆதித்தமிழர் (தமிழினத்தவர்).

இந்தச் சூழலில் தமிழக மீனவர்கள் இந்திய எல்லைக்குள் வேறொரு நாட்டினரால் தாக்குதலுக்குள்ளாகும் போது தமிழகத்திலிருந்து 'ஐயோ கொல்றாங்கோ' என்னும் நாடகக் கூக்கூரல்களோடு எதிர்ப்புகள் அடங்கிப் போவதில் வியப்பொன்றும் இல்லை. நமது சாபம் - போலிக்காவலர்களும் உண்மை எதிரிகளும்.

தமிழர் - தமிழினத்தவர் என்னும் தெளிவை இருட்டடிப்பு செய்யும் அரசியல் உத்திததான் திராவிடர் - ஆரியர் அரசியல் சொல்லாடல்கள். காமராசருக்குப் பிறகு தமிழகத்தை ஆண்டவை திராவிடக்கட்சிகளே. தமிழர் கட்சிகளல்ல.

தென்தமிழக மீனவர் பிரச்சினைகளின் நதி மூலம் கச்சத்தீவு. 1974 இல் கச்சத் தீவை மைய அரசு தாரை வார்த்துக் கொடுத்தபோது அன்றைய முதல்வர் கருணாநிதி எழுப்பியது வெறும் எதிர்ப்புக் குரல்தான். மேற்கு வங்க முதல்வர் பி.சி.ராய் பெருபாரித் தீவை மீட்கும் பொருட்டு அரசியல் சட்ட நெறிமுறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி உச்சநீதிமன்றத்தை அணுகியது போன்று தமிழக முதல்வர் முயலவில்லை. 1976இல் தமிழக மீனவர்களின் மீன்பிடி உரிமை பறிபோனது. 1983 தொடங்கி மன்னார் நமது மீனவர்களுக்குக் கண்ணீர்க் கடலானது.

தமிழக மீனவர்களைக் காப்பதும் தமிழினத்தவரைக் காப்பதும் ஒன்றுக்கொன்று நெருக்கமானவை. எரிகிற வீட்டில் பிடுங்குகிறவரை இலாபம் என்கிற போக்கில் இயங்கும் நமது அரசியல்வாதிகளால் கண்ணீர் துடைக்கக் கைக்குட்டைதான் தரமுடிகிறது. தமிழின மக்கள் இன்று பத்மவியூகத்தில் சிக்கிக் கிடக்கின்றனர். அவர்கள் அனுபவித்துவரும் துன்பியல் நாடகத்தின் வெளிப்பாடாகவே தமிழக மீனவர் சிக்கல்களைப் பார்க்கவேண்டும். அதனடிப்படையிலேயே தீர்வுக்கான அரசியல் வியூகங்களை வகுக்க வேண்டும். தமிழின உணர்வாளர்களின் மக்கள் இயக்க அரசியல் இதற்கொரு தீர்வாகலாம்.

